

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 16 januari 2009 in zaak nr. 08/45402 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

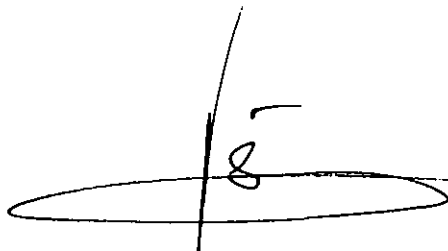
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2009

53-562.

Verzonden: 17 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

5. Jan. 2009 15:15
23. Dec. 2008 12:20
23. Dec. 2008 12:19

pv den bosch
Vr. Pol. Haaglanden 070-4241129
VR POL HAAGLANDEN

Nr. 0100
Nr. 0372
Nr. 0373
Fr. 2/21
Fr. 4/22
Fr. 1/2

Postadres Postbus 284
2500GB 's-Gravenhage

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsgebied 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door D. Vink
Telefoon 070-424 1111
Fax 070-424 1129

V-aanvraag / Zaak / Zaak - 22/12/2008
Datum 22/12/2008
Onderwerp M116-A Maatregel van Bewaring

23.12.2008 d.B.

0005.31.2009

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Dirk Vink, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(m)en
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Tuvatu
Nationaliteit(en) : Turke
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Gaath vaste woon- / verblijfplaats heeft
- Verschoept te terzake een misdrijf
- geen middelen van bestaan heeft.

De maatregel is opgelegd:

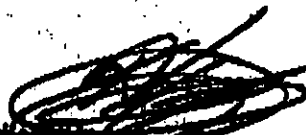
Plaats : Den Haag
Datum : 22/12/2008
Tijd : 14:10 uur.

5. Jan. 2009 15:15
23. Dec. 2008 13:50
22. Dec. 2008 14:20

pv den bosch
Vr. Pol. Haaglanden 070-4241129
VR POL HAAGLANDEN

Nr. 8100 R. 0/01
Nr. 02429 C. 3/32
Nr. 4233 Y. 2-32

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
D. Voie

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, nummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 08/45402, V-nummer: 272.028.6782,

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P. Bosch, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 30 december 2008 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 22 december 2008 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 9 januari 2009 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen M.N. Gerek, tolk Turks.

1.3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst en verweerder verzocht nadere informatie te verstrekken.

1.4. Bij faxbericht van 12 januari 2009 heeft verweerder nadere informatie verstrekt.

1.5. Bij faxbericht van 12 januari 2009 heeft eiser gereageerd op het faxbericht van verweerder en heeft hij de rechtbank toestemming verleend om zonder nadere zitting uitspraak te doen op zijn beroep.

1.6. Bij faxbericht van 13 januari 2009 heeft verweerder de rechtbank toestemming verleend om zonder nadere zitting uitspraak te doen op het beroep van eiser.

1.7. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

procedurenummer: AWB 08/45402

2

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. Eiser voert aan dat hij op 17 juli 2008 asiel heeft aangevraagd. Hij is er op oneigenlijke gronden toe bewogen deze aanvraag in te trekken. Aan eiser is voorgehouden dat hij gedurende de gehele asielprocedure gedetineerd zou blijven en dat wilde hij niet. Tijdens een telefoongesprek van 7 januari 2009 is de advocaat van eiser in de asielprocedure toegezegd dat de intrekking van de asielaanvraag als niet gedaan wordt beschouwd en dat alsnog een beslissing zal worden genomen op deze aanvraag. Verweerder heeft de asielprocedure van eiser onvoldoende voortvarend ter hand genomen, wat blijkens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling; JV 2008/51 en 53) moet leiden tot opheffing van de maatregel. Voorts had met een lichter middel dan bewaring volstaan kunnen worden.

2.3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hij voldoende voortvarend handelt om eiser uit te zetten. Op 31 december 2008 is een vertrekgesprek met eiser gevoerd en is Bureau Dublin gevraagd een claim te leggen op Duitsland. Op 6 januari 2009 is opnieuw een vertrekgesprek met eiser gevoerd, waarbij eiser kenbaar heeft gemaakt dat hij met behulp van de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) wil terugkeren naar Turkije. Hiertoe is een afspraak gemaakt voor 12 januari 2009. Met de gemachtigde van eiser in de asielprocedure is afgesproken dat het asielverzoek van eiser alsnog in behandeling wordt genomen. Hiertoe heeft op 8 januari 2009 een eerste gehoor plaatsgevonden. Op 14 januari 2009 zal een Dublingehoor plaatsvinden, waarna een claim op de Duitse autoriteiten zal worden gelegd.

2.4. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

2.4.1. Gelet op hetgeen is vermeld onder 2.3, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend te werk gaat om eiser uit te zetten. De rechtbank stelt voorop dat de op verweerder rustende verplichting om voortvarend te handelen met het oog op de uitzetting van eiser betrekking heeft op de periode vanaf de inbewaringstelling van eiser. Dat verweerder in de periode tussen de asielaanvraag en de inbewaringstelling van eiser niets heeft gedaan met zijn asielaanvraag, wat daarvan ook verder zij, kan dan ook niet bijdragen tot de slotsom dat de bewaring van eiser wegens onvoldoende voortvarend handelen van verweerder moet worden opgeheven.

Ervan uitgaande dat eiser zijn asielaanvraag op 22 december 2008 had ingetrokken, hebben op 31 december 2008 en 6 januari 2009 vertrekgesprekken plaatsgevonden, mede naar aanleiding waarvan Bureau Dublin is verzocht een claim te leggen bij de Duitse autoriteiten en een afspraak voor eiser is gemaakt met het IOM. Gezien het feit dat eiser tijdens beide vertrekgesprekken heeft verklaard dat hij terug wil naar Turkije, hoefde verweerder er naar het oordeel van de rechtbank toen redelijkerwijs niet op bedacht te zijn dat eiser nog asiel wenste. Tijdens het vertrekgesprek van 6 januari 2009 heeft eiser nog expliciet verklaard dat

procedurenummer: A WB 08/45402

3

hij geen asiel wil. Nadat verweerder op 7 januari 2009 na overleg met de gemachtigde van eiser in de asielprocedure had besloten de asielaanvraag van eiser niet langer als ingetrokken te beschouwen en verder te behandelen, heeft op 8 januari 2009 een eerste gehoor plaatsgevonden, terwijl op 14 januari 2009 een Dublingehoor zal plaatsvinden. Ook in dit opzicht ziet verweerder geen grond voor het oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend te werk gaat.

Ook als eiser zou worden gevolgd in zijn standpunt dat hij door de vreemdelingenpolitie op oneigenlijke gronden is bewogen tot het intrekken van zijn asielaanvraag, wat vooralsnog niet vaststaat en op zichzelf kwalijk zou zijn, laat dat naar het oordeel van de rechtbank onverlet dat verweerder in de ter toetsing voorliggende periode voldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser heeft gewerkt. Het beroep van eiser op de twee door hem genoemde uitspraken van de Afdeling faalt. In die twee zaken had verweerder tijdens de asielprocedure van de vreemdeling geen uitzettingshandelingen verricht en had hij de asielprocedure niet met voldoende voortvarendheid ter hand genomen. In het geval van eiser zijn in de ter toetsing voorliggende periode wel uitzettingshandelingen verricht en heeft verweerder de asielprocedure van eiser met voortvarendheid ter hand genomen toen hij had besloten het asielverzoek van eiser niet langer als ingetrokken te beschouwen.

2.4.2. Gelet op de gronden van de maatregel – te weten: het niet beschikken over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, het niet beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats, het veroordeeld zijn wegens een misdrijf en het niet beschikken over middelen van bestaan – heeft verweerder het gevaar voor onttrekking van eiser aan zijn uitzetting in redelijkheid zo groot kunnen achten dat slechts inbewaringstelling een passend middel van toezicht is. De rechtbank kan verweerder volgen in zijn standpunt dat in dit verband veel gewicht toekomt aan de onherroepelijk geworden veroordeling van eiser tot vierentwintig maanden gevangenisstraf, waarvan acht maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren, wegens – kort gezegd – brandstichting.

2.5. Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.6. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 08/45402

4

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. B. van Velzen, rechter, en door deze en B. Simi, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 16 januari 2009

Afschrift verzonden op: 16 JAN. 2009

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM

TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01

E-MAIL: info@bikw.nl

DR. BRITTA BÖHLER
 MARQ WIJNGAARDEN
 VICTOR KOPPE
 PROF. STIJN FRANKEN
 MICHEL PESTMAN
 CHRISJE ZUUR
 FLIP SCHÜLLER
 PROF. LIESBETH ZEGVELD
 GERRIT JAN PULLES
 DR. BAART STAPERT
 MARTIJN STROOIJ
 FLORIMOND WASSENAAR
 VALERIE ESSENBURG
 NIELS VAN WERSCH
 MARIEKE VAN EIK
 MICHEL UITERWAAL
 SUUS HOPMAN
 CORRIEN ULLERSMA
 ELLENIEKE VAN DOORN
 WIL EIKELBOOM

ADVISORIS

PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA

PROF. ANDRÉ NOLLEKAEMPER

PROF. TIES PRAKKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JAN 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	✓ 3
BEHANDELD DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's Gravenhage

per telefax 070 36 51 380

8 pagina's

Amsterdam, 23 januari 2009
 Onze ref. 20090019FW/FW

Direct tel.nr: 020 3446250

Direct faxnr: 020 3446202

**Betreft: hoger beroep
 taris van Justitie**

v nummer

vs de Staatssecre-

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende, mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam, (Keizersgracht 560-562, 1017 EM), door geboren , van Turkse nationaliteit verblijvend te Schiphol Oost te Amsterdam, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage zittingplaats Dordrecht van 16 januari 2008, met het kenmerk AWB 08/45402, waarbij het beroep van appelland tegen de oplegging van de maatregel op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 ongegrond is verklaard (productie 1). Appelland komt in hoger beroep tegen voormelde uitspraak. De grieven van appelland betreffen het volgende.

Grief 1

1. Appelland is van mening dat de rechtbank het recht heeft geschonden door het navolgende te overwegen;

Ook als elser zou worden gevolgd in zijn standpunt dat hij door de vreemdelingenpolitie op oneigenlijke gronden is bewogen tot het intrekken van zijn asielaanvraag, wat vooralsnog niet vaststaat en op zich zelf kwalijk

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

23 januari 2009, pagina 2

zou zijn, laat naar het oordeel van de rechtbank onverlet dat verweerder in de ter toetsing voorliggende periode voldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser heeft gewerkt. Het beroep van eiser op de twee door hem genoemde uitspraken van de afdeling faalt. In die twee zaken had verweerder tijdens de asielprocedure van de vreemdelingen geen uitzettingshandelingen verricht en had hij de asielprocedure niet met voldoende voortvarendheid ter hand genomen. In het geval van eiser zijn in de ter toetsing voorliggende periode wel uitzettingshandelingen verricht en heeft verweerder de asielprocedure van eiser met voortvarendheid ter hand genomen toen hij had besloten het asielverzoek van eiser niet langer als ingetrokken te beschouwen

2. Appellant is van mening dat de rechtbank een onjuiste feitelijke grondslag heeft gekozen ter onderbouwing van het oordeel dat er voldoende voortvarend is gehandeld door verweerder. Hoewel het juist is dat de klacht van appellant over de handelwijze van de vreemdelingenpolitie Haaglanden ten aanzien van het afdreigen van de intrekking van het asielverzoek op straffe van een detentie van ruim twee jaar, nog niet is gegrondverklaard, heeft de ingediende klacht er wel toe geleid dat verweerder er van uit is gegaan dat de intrekking van het asielverzoek nimmer heeft plaats gevonden.
3. Appellant is van mening dat de rechtbank het handelen van verweerder dan ook behoort te beoordelen op de merites die verweerder zichzelf ten aanzien van de behandeling van het asielverzoek van appellant stelt. Deze merites zijn ook kenbaar zijn gemaakt aan de rechtbank. Dit houdt in, naar het inzicht van appellant, dat tussen appellant en verweerder niet in geschil is dat de noodzaak om met voortvarendheid het asielverzoek te gaan behandelen dus bestond in ieder geval op de dag van in bewaringstelling, zijnde 22 december 2008 en niet de datum 8 januari jl zoals de rechtbank lijkt te suggereren in het aangevallen onderdeel van de uitspraak.
4. Vervolgens stelt appellant vast dat eerst op 6 januari 2009 verweerder een eerste uitzettingshandeling verricht door een vertrekgesprek te voeren met appellant. Dat dit vertrekgesprek geen betekenis toekomt omdat appellant in dat gesprek nog aangeeft te willen vertrekken (omdat hij dan nog denkt dat hem anders een detentie van 2 jaar boven het hoofd hangt) is anders dan de rechtbank heeft geoordeeld wel degelijk relevant als het gaat om de beoordeling van de voortvarendheid in die zin dat de handeling ten aanzien van het voormelde oordeel, betekenisloos is. Naar het inzicht van appellant zou eerst de handeling van 8 januari 2009 als relevant voor het voormelde doel kunnen worden betiteld. Immers toen werd gesproken over een Dublinclaim en dat is ook relevant bij een asielverzoek.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNCAARDEN

23 januari 2009, pagina 3

5. Echter hoe het ook zij, eveneens als 6 januari 2009 als eerste datum waarop er een uitzettingshandeling is verricht, moet worden aangemerkt dan nog is er sprake van onvoldoende voortvarendheid. Anders dan de rechtbank meent is de voorgedragen jurisprudentie van uw afdeling (JV2008/53) wel degelijk relevant. Uw Afdeling oordeelde in die zaak dat na een periode van stilzitten door verweerder van 14 dagen nadat de vreemdeling kenbaar had gemaakt een asielaanvraag te willen indienen, getuigde van onvoldoende voortvarend handelen. In de periode van 22 december 2008 tot 6 januari 2009 zijn hetzelfde aantal dagen verstreken als in de zaak zoals gepubliceerd in JV2008/53. Dat nadien uitzettingshandelingen zijn verricht is anders dan de rechtbank in de aangevallen uitspraak overweegt, niet relevant.
6. Immers als dit wel zo zou zijn dan is het oordeel omtrent de vraag of er voldoende voortvarend is gehandeld deels ook afhankelijk van het tijdstip waarop beroep is ingesteld. Immers als er op een later tijdstip beroep wordt ingesteld zou dit voor verweerder de kans inhouden om het gebrek te helen terwijl dat niet het geval is als de vreemdeling enige dagen eerder beroep in stelt. Dat zou in strijd zijn met het verbod op willekeur hetwelk onder meer in artikel 5 EVRM is verboden. De rechtsopvatting van de rechtbank is daarmee in strijd nu de rechtbank wel relevantie toedicht aan uitzettingshandelingen die indien het beroep eerder was behandeld niet aan de orde waren kunnen komen en blijkens het (impliciete) oordeel van de rechtbank dan wel geleid hadden tot gegrondverklaring van het beroep.
7. Gelet op het vorenstaande moet naar de mening van eiser het oordeel zijn dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. De aangevallen uitspraak kan derhalve niet in stand blijven en dient te worden vernietigd. De bewaring is van meet af aan onrechtmatig. Aan appellant dient daarom dan ook schadevergoeding te worden betaald door verweerder. Verweerder dient tevens gelet op het vorenstaande in de kosten van dit geding te worden veroordeeld alsmede alsnog in de kosten van het geding bij de rechtbank.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

23 januari 2009, pagina 4

REDEN WAAROM appellant van mening is dat uw Raad

- a. het beroep gegrond dient te verklaren;
- b. de uitspraak van de rechtbank dient te vernietigen en terug te verwijzen naar de rechtbank;
- c. dan wel dat te doen wat uw Raad meent in goede justitie te moeten behoren;
- d. verweerder dient te veroordelen in de proceskosten van het geding.

 gemachtigde,

C.F. Wassenaar